

N.24.05.2020 godz.11.10

**JANOWI PAWŁOWI II ŚW. W HOŁDZIE
PRZECZYTAJMY CHOCIAŻ JEDEN JEGO WIERSZ NA PAMIĘĆ..**

Dni wypełnione wspomnieniami Jana Pawła II zachęcają do refleksji i dalszego poznania potęgi Jego osobowości: w duszpasterstwie, trosce o świat, spuściźnie literackiej ona się przewijała.

W sob. (23.05. br. w godz.. 20-tych w TVP) odbył się koncert w pięknej, nowoczesnej świątyni halowej (tzn. o jednej nawie) w Lublinie. Narrację wiodł znany wszystkim aktor Jerzy ZELNIK, śpiewali młoda sopranistka i pan baryton.

„CIERPIENIE NIE JEST KARĄ BOŻĄ” mówił Jan Paweł II (bliscy mojemu sercu jej aż nadto zaznali), a MIŁOŚĆ JEST KONIECZNA (tylko kto i kogo ma miłować)..

Z biegiem lat z perspektywy minionego czasu głębiej wnikiemy w nauki tak wszechstronnego NAUCZYCIELA BOŻEGO, piękno doskonałej widzimy z oddalenia.

Znów rozłożyłam liczne księgi Jana Pawła II – tym razem poezje. Pisać zaczął może w końcu gimnazjum przed maturą, a w Krakowie na Uniwersytecie Jagiellońskim (jesień 1938 r.) w gronie kolegów „to był chleb powszedni”. Pisarz Wojciech Żukrowski wśród nich. Jerzy BOBER (znany z TV lat 1970 –ch) po maturze na „stażu roboczym” w JUNACKICH HUFCACH PRACY (JHP) w ZUBRZYCY GÓRNEJ NA ORAWIE (którą zwiedzałam latem 2003 r.) spotkał absolwenta z Wadowic. „Nazywam się Karol Wojtyła, mów mi LOLEK..” wyciągnął dłoń na powitanie. Prycze mieli obok.

Na moim stoliku, w stosie tomów i tomików poezji góruje wytwornie wydany w serii „BIAŁY KRUK” w r. 2003 na 25-lecie PONTYFIKATU tom „POEZJE ZEBRANE” Karola Wojtyły oraz TRYPTYK RZYMSKI JP II papieża. Fotografie ADAMA BUJAKA zachwycające, a słowo wprowadzające Ks. MARKA SAKWARNICKIEGO przyjaciela, poety, dziennikarza z wypraw zagranicznych.

W r. 1939 powstał „RENESANSOWY PSAŁTERZ”.
Występuje jako pierwszy wiersz:

**Emilii
Matce mojej**

Nad Twoją białą mogiłą
białe kwitną życia kwiaty -
O, ileż lat to już było
bez Ciebie – duchu skrzydlaty.

Nad Twoją białą mogiłą,
od lat tylu już zamkniętą,
spokój krąży z dziwną siłą,
siłą, jak śmierć – niepojętą.

Nad Twoją białą mogiłą
cisza jasna promienieje,
jakby w górę coś wznosiło,
jakby krzepiło nadzieję.

Nad Twoją białą mogiłą
klęknąłem ze swoim smutkiem -
o, jak to dawno już było -
jak się dziś zdaje malutkiem.

Nad Twoją białą mogiłą
o Matko – zgasłe Kochanie -
me usta szeptały bezsiłą:
- Daj wieczne odpoczywanie –

Ze zbioru **MAGNIFICAT (Hymn)**

Uwielbiaj, duszo moja, chwałę Pana Twego,
Ojca wielkiej Poezji – tak bardzo dobrego.
On młodość moją rytmem cudnym obwarował,
On pieśń mą na dębowym kowadle ukował.
Rozebrzmij - duszo moja – sławą Pana twego,
Sprawcy Wiedzy Anielskiej – Sprawcy łaskawego.

Słowiańska Księgo Tęsknot! U kresu się rozdzwoń,
jak chórów zmartwychwstałych wiosenna muzyka
pieśnią świętą, dziewiczą, poezją pokłonną
i hymnem człowieczeństwa – BOŻYM MAGNIFICAT.

Z cyklu **SONETY - ZARYSY** (Kraków, wiosna 1939) część I-XII „Biały Kruk” **II List do przyjaciela**

Ten list, Drogi, do Ciebie, bo z Tobą się dzielę
Wschodami zórz i chlebem białych błogosławieństw
I blaskiem, który księżyc rozsuł po popiele,
Tęsknotami za Złotym Wiekiem – w śnie – na jawie...

A tu mosty, tu drogi, tu cienie. Tak co dzień.
Ludzkość spętany skrzydłom wciąż łoży objaty.
Lecz oto jest poeta – piastowicz – kołodziej:
Niech pobuduje mosty, drogi wskroś zraty.

Wznosić tedy poczynam młodzieńczy most Dążeń:
Budowla kaskadami upiętrzona w górę.

- Na wieczór ten lipowy wspomnij, jak ja pomnę,
Wspomnij: błękitny powiew przechadzał się krążankiem –

Już wtedy, ja już wtedy ten takt słowom kułem
- potem Afrodis z fal powstała -: ale to było rankiem.

Profile Cyrenejczyka (cz. I – 1,2,3, cz. II: 1-14, cz. III .. II 5.

Dziewczyna zawiedziona w miłości..

Często cierpienie uczuć mierzy się słupkiem rtęci
podobnie jak ciepło powietrza lub ciał -
a przecież trzeba inaczej wykrywać ich wielkość...
(lecz ty zanadto jesteś osiłą swoich spraw).

Gdybyś zdołała pojąć, że osiłą tych spraw nie jesteś,
a Ten, co nią jest,
też nie znajduje miłości-
- gdybyś zdołała to pojąć.

Po cóż jest serce ludzkie?

Temperatura wszechświata i serce ludzkie - i rtęć.

„Myśląc Ojczyzna..” (fragment) (Poezje wybrane..)

Ojczyzna – kiedy myślę – wówczas wyrażam siebie
i zakorzeniam,
mówi mi o tym serce, jakby ukryta granica, która
ze mnie przebiega ku innym,
aby wszystkich ogarniać w przeszłość dawniejszą
niż każdy z nas:
z niej się wyłaniam... gdy myślę Ojczyzna – by zamknąć
ją w sobie, jak skarb.
Pytam wciąż, jak go pomnożyć, jak poszerzyć
tę przestrzeń, którą wypełnia.

Słyszę jeszcze dźwięk kosy...

Ojczyzna – kiedy myślę – słyszę jeszcze dźwięk kosy,
gdy uderza o ścianę pszenicy,
łącząc się w jeden profil z jasnością nieboskłonu.
Lecz oto nadciągają kosiarki, zapuszczając do wnętrza
tej ściany
i dźwięków monotonię i ruchów gwałtowne pętle, i tną...

Piękne i niełatwe rozszyfrowanie poezji Karola Wojtyły, a z r. 2003 papieża Jana Pawła II „TRYPTYK RZYMSKI” dokonała z uczniami L.O. w Kętrzynie prof. Czesława DĄBROWSKA (moja przyjaciółka Czesia).

Dla potrzeb „sceny” bazyliki Św. Jerzego w późny jesienny wieczór 2003 r. pod baczny okiem ś. P. proboszcza MIECZYŚŁAWA ŻUCHNIKA i honorowego gościa Abp. EDMUNDA PISZCZA odbyło się przy subtelnych tonach muzycznych w półciemnej nawie głównej to niezwykle, długo pamiętane misterium. Pani Reżyser, z powodów rodzinnych nie mogła być obezna, co nie przeszkodziło doskonale przygotowanym aktorom – uczniom L.O.

Na zakończenie do wspólnej fotografii ustawili się główni bohaterowie wieczoru poezji Jana Pawła II z Ks. Arcybiskupem. Ks. Mieczysław Żuchnik hojnie obdarował mnie „BIAŁYM KRUKIEM” Jana Pawła II .

Dramaty Karola Wojtyły

- Brat naszego Boga (O ADAMIE CHMIELEWSKIM – brat Albert)
- Przed sklepem jubilera (przyszli małżonkowie kupują obrączki o sakramencie małżeństwa)
- Promieniowanie ojcostwa..
grane były w teatrach w latach 1990 – ch (byłam w Krakowie)

JUVENILIA

- Magnificat
- Hiob
- Jeremiasz - prorok, o którym KRAĞ BIBLIJNY w Św. Lipce planował debatować 17.03.2020 r.

Spotykamy się ku ogromnej radości we wtorek 26.05. (po 2,5 mies.)

Bogu Niech Będą Dzięki i Ks. Aleksandrowi Jacyniakowi.

„Bądź pochwalony na wieki, nasz Panie,

Co na ten świat zsyłasz, zabierasz ze świata.

Taka Twoja wola, niech się tak staje..Amen.

I dzięki Ci, dzięki, że dałeś Janowi Pawłowi II dla naszego przeżyć te cierpieniem i trudem wypełnione lata..”

Bronisława Rutkowska